

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

לו. הרי שהדברים חשובים, עד כדי כך. וכבר אמר אברהם אבינו (כ"ד מה) אם אני רואה אותן חולקים כבוד אלו לאלו - אני יודע שהן בני אדם מהוגנים. ודבר זה נוגע בודאי גם בין איש לאשתו. וכן הא דאמרו חז"ל (אבות פ"ב) יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך, וכן מה שאמרו חז"ל (שם פ"ד) איזהו מכובד? המכבד את הבריות, כל זה נוגע גם כן בודאי, בין איש לאשתו, ומכיון שיש יצר הרע מיוחד בענין זה בין איש לאשתו, לקלקל השראת השכינה, וכמ"ש חז"ל (סוטה יז, א) איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם, ע"כ הדברים צריכים חיווק, ומספיק שלא יהיו טיפשיים שלא להגרר אחרי מריבות ילדותיות וזילזולים וכינויי גנאי. ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה כמו השלום (סוף מסכת עוקצין), והכבוד הדדי הראוי הוא רצון ה' ויש להתאמץ בכך.

בברכת התורה וכטו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד
מדרש

את כל הדברים האלה לאמר שהוא עושה את הכל בבת אחת ממית ומחיה בבת אחת מכה ורופא בבת אחת אשה על המשבר יורדי הים והולכי מדברות וחבושי בבית האסורין אחד במזרח ואחד במערב ואחד בצפון ואחד בדרום שומע כולן בבת אחת וכה"א (ישעיה מה) יוצר אור ובורא חשך עפר כמו כן נהפך לאדם חזר נהפך לעפר שנא' (עמוס ה) והופך לבקר צלמות מהו לבקר כתחלתו בתחלתו מהו אומר (שמות ז) ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם חזר ונהפך הדם למים בשר חי נהפך לנחש המת ונהפך לחי המטה נהפך לנחש חזר הנחש ונהפך למטה הים נהפך ליבשה חזרה היבשה ונהפכה לים וכה"א (עמוס ה) הקורא למי הים וגו' וכן דבור וזכור את יום השבת לקדשו ואומר (כמדבר כה) וביום השבת שני כבשים בני שנה דבור (ויקרא יח) ערות אשת אחיך לא תגלה (דברים כה) כי ישבו אחים יחדו וכלן אמרו בבת אחת הוי וידבר אי-לקים את כל הדברים האלה לאמר.

(שמות רבה כה, ד)

תיקון הכללי

שבענו בבוקר חסדך (תהלים צ, יד).
ונרננה ונשמחה בכל ימינו. רמו יש כאן שמי שיש לו ילדות טובה ("בבוקר חסדך") - דבר זה ילנה אותו כל ימי חייו, ובקל ישמח, ותמיד יהי' לו נטיה להמשך לשמחה ולטוב ולחסד. וכן י"ל שמי שמשמח את אשתו לדוגמא, מיד בבוקר - דבר זה ישפיע לטובה על שלום הבית למשך כל היום. "בוקר של חסדך" פרש"י בוקר הגאולה. ורד"ק פי' עת הישועה. וכן צעיר הגודל מתוך קדושה ועסק התורה ומידות טובות בבוקר נעורי חייו, יש לו סיכוי טוב לשמוח כל ימי חייו, בבחי' (סוכה ג, א) אשרי ילדותינו שלא ביישה זקנותינו.

(מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר יתרו לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"כה תאמרו לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (שמות יט, א).

פרש"י והוא מהמכילתא. 'בית יעקב' - אלו הנשים, תאמר להן בלשון רכה. יתגיד לבני ישראל לזכרים תגיד עונשין וקדוקים. דברים הקשים כגידין (פרש"י במס' שבת פז, א שהוא יק מר). נמצא שבמתן תורה השי"ת הקדים את הנשים לגברים, וזהו כבוד גדול מאד לנשים, ואיתא בפירוש הטור על התורה שבשביל שחלק כבוד זה לנשים שהקדימן תחילה - לא רצו לפרוק נזמיהן בעשיית העגל ע"כ. נמצא שהכבוד שנתן לנשים הזרים ונסך בהן כוחות אדירים, שעל ידו יכלו להתגבר ולעמוד בנסיונות קשים. ולהיות נאמנות לה' יותר מהגברים. ולמדנו מכאן שנתנית הכבוד לכל אדם, ובפרט לנשים שהן צמאות

לכך, וצריכות יותר לכך - מילתא היא, ואין נתנית הכבוד, נימוס בעלמא גרידא, אלא הרבה יותר מכך. וכשהכבוד ניתן במקום ובנושא הראוי, בענין חיובי ורצוי, מביא בעקבותיו המשך מבורך ורצוי. והרי כבוד הוא שורש הבריאה, כמ"ש (ישעיה מג, ז) לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, וכמו שאמרו חז"ל (יומא לה, א) כל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו וכמו שרואים בחוש, שכל מה שנעשה בעולם הכל מסביב לכבוד, מלחמות פורצות עבור טיפת כבוד [וכן מריבות שבין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, רובן מסביב עניני כבוד] ההופעה והלבוש קשורים לכבוד, אוכל שמגישים לאורחים וצורת הגשתם, מתנות, וכו', וכו', הכל מסביב לכבוד. וכל הנבראים מתנהגים על פי בחינת (ש"א ב, ל) כי מכבדי אכבד, ובזוי יקלו. וזה בחי' מ"ש חז"ל (אבות פ"ד מ"א) איזה מכובד, המכבד את הבריות. כי לעניני כבוד וקלון יש להם דינמיקה פשוטה משלהן, והנותן יקבל בחזרה הן לחיוב, הן להיפך. ועל פי רוב מקבל בחזרה בכיפליים יותר. והנה אמרו חז"ל (ב"מ ט, א) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד

אשתו, שאין הברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו שנאמר (בראשית יב, טז) ולאברם הטיב בעבורה ויהי לו וגו', והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא (אוקיורו ניישני, כי היכי דתתעתרו לכן הוא במיקוניו זוהו, חי' טו, ל): [ועיי"ש באותו עמוד בגמרא, אמר רב לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך דמעתה מצויה וכו', ועיי"ש עוד ענינים חשובים בענין היחסים בין איש לאשתו]. ואמרו (דרך ארץ וזוטא פ"ט) הוי זהיר בכבוד אשתך שלא תהא עקרה. רואים עד היכן הדברים מגיעים, שפגיעה בכבודה משפיע על כל מהותה ממש. ועל כל המערכות, בגוף ובנפש, ועוד אמרו חז"ל (חולין פד, ב) יכבד אשתו יותר ממה שיש

ה' עז לעמו יתן

ה' יברך את עמו בשלום

הנה ידוע שגדול השלום, כמו שדרשו רבותינו, וקרונם לברכה (עקצין פרק ג): 'שלא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק בברכה אלא השלום'. ומה הוא השלום, שמחבר תרי הפכים. כמו שדרשו רבותינו, וקרונם לברכה (וזה ויקרא דף י"ב): בפסוק: "עושה שלום במרומיו", כי זה המלאך מאש וזה ממים, שהם תרי הפכים כי מים מכבד אש, והקדוש ברוך הוא עושה שלום ביניהם ומחברם יחד. והוא פחינת יוסף, כי יוסף מחבר תרי הפכים, חסדים ונבירות. לכה נאמר ביוסף (בראשית ל"א): "ויבא יוסף את דפתם רעה", הוא פחינת נבירות. כי 'שמאל דוחה' (סוטה מ"ז) "את אחי אנכי מבקש" (בראשית שם), הוא פחינת חסדים, כי 'מיין מקרבתי' (סוטה שם) וכתוב (בראשית מ"ב): "ויוסף הוא השליט", הוא פחינת נבירות. "הוא המשביר לכל עם הארץ", זה פחינת חסדים. ונאמר אגלו (שם מ"א): "ויקראו לפניו אכרד", ופרש רש"י: 'אב פחממה ורף פשנים', שהוא מחין דנגלות וקמנות [שהם פחינת חסדים ונבירות פידוע]. (ליקו"מ פ)

תהיה עמנו לעולם הבא

ואפלו מי שמכרח לעסוק באיזה מלאכה ועסק ומשא ומתן בשביל פרנסה, תעזרם ותחזק לבבם, שאל ישפחו חס ושלום את עולמם הנצחי ויחוויו על נפשם לקבע עתים לתורה, ותהיה תורתם קבע ומלאכתם ארעי ולא יתפטלו מעסק התורה כי אם בעת ההכרח בשביל המשא ומתן והעסק בלבד, ובכל זמן שיוכלו לחטף איזה שעה או רגע, מפל שפן יום או יומים לעסוק בתורה, יזכו להגות בה בהתמדה גדולה ותרחם עלינו, ותפתח לנו שבילי השכל האמת שנוקה להבין כל דברי התורה על ברזן ואמתתן, ונוקה להכניס כל מחנו ומחשבותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין בה היטב במקום שצריכין לעין וכל פונתנו יהיה לשמה באמת כדי להבין דברי התורה על ברזן לאמתתן ולא להתנהר ולקנטר חס ושלום, ולא בשביל שיהא נקרא רבי, ולא בשביל ממון וכבוד ולא נעשה חס ושלום דברי התורה קרדם להפר בהם ולא עטרה להתגדל בהם, רק נעסק בהתורה באמת לשמה בכל פחנו ושכלנו ומחשבותינו, כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד ואתה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים תאיר עינינו בתורתך, ותפתח לבנו שנוקה להבין היטב במהירות גדול בכל מקום שגלמוד שם ולהשיג דברי התורה באמת, ונוקה ללמוד כל ספרי תורתך הקדושה בכל יום, תנ"ך ופוסקים ומפרשיהם, וכל ספרי המדרשים, וספרי הזהר הקדוש ותקונים, וכל פתבי האר"י וזרוננו לברכה, וכל ספרי הצדיקים האמתיים שבמינו, ונוקה לגמורם ולחזור ולהתחילם כמה וכמה פעמים כל ימי חיינו, רחם עלינו למען שמך, וזכנו להתמיד בתורתך הקדושה בהתמדה גדולה, כי הם חיינו וארץ מינו ובהם נהגה יומם ולילה ונוקה להמית עצמנו על התורה עד שתתקיים בדינו ונוקה לשבר ולבטל ולהמית כל התאוות רעות וכל המדות רעות שגופנו, על ידי עסק ועיון התורה באמת.

(ליקוטי תפילות)

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן בא)

וע"כ כשרי הדור הדייקים בצדיקי אמת ותלמידיהם ושומרים קדושת ז' הנרות בתכלית השלימות ומקיימים כל עצות הצדיק האמת בוערים תמיד להשי"ת ואור להביות לבם הוא עד אין סוף ואין תכלית, כי אין קץ וגבול לתשוקתם וכיסופם וגעגוען להכלל ולהתיחד ולהתדבק בו ית', וע"כ עיקר עבודתם היא לצמצם תמיד האור הא"ס כדי שיוכלו לעבדו בהדרגה ובמידה כמבואר במאמר לשמש שם אודל בהם (ח"א מט' א) ועכ"פ על כל אחד מאתנו מוטלת החובה לרצות לבעור להשי"ת ותורתו ועבודתו. כי העיקר הוא הרצון, שיהי לנו רצון עז וחזק מאד לעבדו ית', בתמימות ופשיטות ובלב חוצב להבות אש, כי המפריע והמניעה הוא רק מניעת המוח, כלומר חסרון הרצון, ואם נרצה לעבדו כדבעי באמת לבסוף בודאי נזכה לזה כי אין דבר העומד בפני הרצון כנועד. אבל להגיע לבחי' שפע אלקי הנ"ל, א"א לבא לזה אלא ע"י שיקדש את פיו וחוטמו ועיניו והן הן מאירים לו השפע אלקי הנ"ל.

(מתוך הספר "יש מאין")

יהיה ביום השלישי

גדל מעלת הרצון והכסופין והגעגועים דקדושה אין לשער, כמו שראינו מהבנים שגאבדו פיער שבימי חתונתם על ידי שביום ראשון היו בוכים ומתגעגעים אחריו הבעטליר העגור ובתוף שהיו מתגעגעים כל-כך פנ"ל תיכף ומיד ענה ואמר הנני באתי אצלכם וכו' וגלה להם נוראות נפלאות מעצם נוראות מעלתו וגדלת השגתו ושהוא חי חיים ארפים וכו' והשפיע גם עליהם מנוראות קדשתו שיהיו גם-כן חיים ארפים כמוהו. וכל זה וכו' על-ידי גדל הגעגועים שהיו מתגעגעים אחריו פנ"ל וכן ביום שני שהיו מתגעגעים אחריו הבעטליר החרש ובתוף שהיו מתגעגעים אחריו והנה הוא בא ונפל עליהם ונשק אותם והשפיע עליהם גם-כן מקדשתו הנוראה מאד שיהיו גם כן חיים טובים כמוהו וגלה להם בזה הענין נוראות נפלאות וכן ביום השלישי שהיו בוכין ומתגעגעים אחריו הבעטליר השלישי שהוא הפכד פה ובתוף כך הנה הוא בא וכו' וגלה להם נוראות נפלאות והשפיע עליהם גם כן מקדשת מעלתו העצומה והנוראה מאד. וכן היה בכל יום ויום פמבאר בפנים (מעשה מהשבעה בעטלירס).

(אוצר היראה מהדורא בתרא אות ד)

ממלכת כהנים וגוי קדוש

"אלמלא מוראה של מלכות" (פמובא בפר פמה פעמים): ומלכות הוא בחינת עני והכנעה, פי 'אין מלך בלא עם', שהיו בחינת עניות דלית לה מגרמה כלום (פמובא במקום אחר): הינו שמדת המלכות אין לה מצד עצמה כלום, פי אם על-ידי העולם נתגלה מדת המלכות, פי 'אין מלך בלא עם', נמצא שמדת המלכות שהיא בחינת יראה, היא בחינת עני והכנעה-על-פני השם ותורה מתן תורה שרצה השם לתברך לגלות מלכותו ויראתו, הכניע את עצמו השם לתברך לישראל כבניבול, ובקש מהם שיקבלו מלכותו והבטיח להם פמה הבטחות, כמו שכתוב (שמות ט): 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' וכו', שכל אלו ההבטחות הם בחינת הכנעה, וכל זה היה בשביל לגלות מלכותו ויראתו כמו שכתוב (שם ט): 'ובעבור תהיה יראתו על פניכם' וכו', פי כל זה היה בשביל היראה שהיא בחינת מלכות פנ"ל, פי השם לתברך מקטין את עצמו בשביל לגלות מלכותו פנ"ל, וזהו: 'ה' מלך גאות לבש', 'ה' מלך' הינו כשרצה השם לתברך לגלות מלכותו אזי 'גאות לבש', שהלביש וצמצם את גארתו והקטין את עצמו כבניבול פנ"ל.

(ליקוטי מוהר"ן קמא תורה ר"ט)

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

ליוונג הנון
הילה בן דוד
לע"נ
מרון אבידור אברהם אבוררה
נלב"ע כ"ז שבט
לע"נ
יאחה בת מינה
נלב"ע י"ד שבט

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה